Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 320/2006 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 20ής Φεβρουαρίου 2006

για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής

(ΕΕ L 58 της 28.2.2006, σ. 42)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2011/2006 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2006	L 384	1	29.12.2006

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 320/2006 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Φεβρουαρίου 2006

για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 36 και το άρθρο 37, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Λόγω των εξελίξεων στην Κοινότητα και στο διεθνή χώρο, ο κλάδος της ζάχαρης στην Κοινότητα αντιμετωπίζει διαρθρωτικά προβλήματα τα οποία μπορούν να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την ανταγωνιστικότητα ή ακόμα και τη βιωσιμότητα ολόκληρου του κλάδου. Τα εν λόγω προβλήματα δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά με τα μέσα διαχείρισης της αγοράς, όπως προβλέπει η κοινή οργάνωση αγοράς για τη ζάχαρη. Για να ευθυγραμμισθεί το κοινοτικό σύστημα παραγωγής και εμπορίου ζάχαρης με τις διεθνείς απαιτήσεις και να εξασφαλισθεί η μελλοντική ανταγωνιστικότητά του, είναι απαραίτητη η έναρξη μιας διαδικασίας ριζικής αναδιάρθρωσης που θα οδηγήσει σε σημαντική μείωση της μη κερδοφόρου παραγωγικής ικανότητας στην Κοινότητα. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να θεσπισθεί ένα χωριστό και αυτόνομο προσωρινό καθεστώς για την αναδιάρθρωση του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα, ως προϋπόθεση για την εφαρμογή μιας λειτουργικής νέας κοινής οργάνωσης αγοράς για τη ζάχαρη. Δυνάμει του καθεστώτος αυτού, οι ποσοστώσεις θα πρέπει να μειωθούν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να ληφθούν υπόψη τα θεμιτά συμφέροντα του κλάδου ζάχαρης, των καλλιεργητών ζαχαρότευτλων και κιχωρίου και των καταναλωτών της Κοινότητας.

(2) Θα πρέπει να συσταθεί προσωρινό ταμείο αναδιάρθρωσης για να χρηματοδοτηθούν τα μέτρα αναδιάρθρωσης του κοινοτικού κλάδου της ζάχαρης. Για λόγους χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, το ταμείο θα πρέπει να αποτελεί μέρος του Τμήματος Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ και, συνεπώς, να διέπεται από τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [3] και, από την 1η Ιανουαρίου 2007, του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων που συστήνεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής [4].

([1]) Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([2]) Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) ΕΕ L 160, 26.6.1999, σ. 103. Κανονισμός ο οποίος καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 (ΕΕ L 209, 11.8.2005, σ. 1).

([4]) ΕΕ L 209, 11.8.2005, σ. 1.

▼B

(3) Επειδή οι εξόχως απόκεντρες περιοχές καλύπτονται επί του παρόντος από αναπτυξιακά προγράμματα που αποσκοπούν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους όσον αφορά την παραγωγή ακατέργαστης ζάχαρης και παράγουν επίσης ακατέργαστη ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο, ανταγωνιζόμενες τρίτες χώρες, στις οποίες δεν καταβάλλεται το προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης, οι επιχειρήσεις των εξόχως απόκεντρων περιοχών δεν θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(4) Τα μέτρα αναδιάρθρωσης που προβλέπει ο παρών κανονισμός θα πρέπει να χρηματοδοτούνται με προσωρινά ποσά που θα συγκεντρωθούν από τους παραγωγούς ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης οι οποίοι θα επωφεληθούν μάλλον από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Επειδή τα εν λόγω ποσά δεν εμπίπτουν στις επιβαρύνσεις που είναι παραδοσιακά γνωστές στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς για τη ζάχαρη, τα έσοδα από την είσπραξή τους θα πρέπει να θεωρούνται ως «έσοδα για ειδικό προορισμό», όπως προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1].

(5) Θα πρέπει να δοθούν σημαντικά οικονομικά κίνητρα, με τη μορφή επαρκούς διαρθρωτικής ενίσχυσης, στις επιχειρήσεις ζάχαρης με τη χαμηλότερη παραγωγικότητα, προκειμένου να εγκαταλείψουν την παραγωγή τους βάσει ποσόστωσης. Για το σκοπό αυτόν, θα πρέπει να θεσπισθεί ενίσχυση αναδιάρθρωσης η οποία θα δημιουργεί κίνητρα για την εγκατάλειψη της παραγωγής ζάχαρης βάσει ποσόστωσης και την αποποίηση των αντίστοιχων ποσοστώσεων, επιτρέποντας, παράλληλα, να ληφθεί δεόντως υπόψη η ανάγκη τήρησης των κοινωνικών και περιβαλλοντικών δεσμεύσεων που συνδέονται με την εγκατάλειψη της παραγωγής. Η ενίσχυση θα πρέπει να διατίθεται στη διάρκεια τεσσάρων περιόδων εμπορίας, με σκοπό τη μείωση της παραγωγής στο βαθμό που απαιτείται για να επιτευχθεί ισορροπία στην αγορά της Κοινότητας.

(6) Για να υποστηριχθούν οι καλλιεργητές ζαχαροτεύτλων, ζαχαροκαλάμου και κιχωρίου που πρέπει να εγκαταλείψουν την παραγωγή λόγω του κλεισίματος των εργοστασίων που προμήθευαν προηγουμένως, μέρος της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης θα πρέπει να διατίθεται στους καλλιεργητές αυτούς καθώς και στους υπεργολάβους μηχανημάτων που εργάζονταν για τους καλλιεργητές αυτούς για να τους αποζημιώσουν για τις ζημίες που υφίστανται λόγω του κλεισίματος αυτού, και ιδίως για την απώλεια της αξίας των επενδύσεων σε ειδικευμένα μηχανήματα.

(7) Δεδομένου ότι οι καταβολές του ποσού αναδιάρθρωσης στο προσωρινό ταμείο αναδιάρθρωσης πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια κάποιας περιόδου, οι καταβολές της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης πρέπει να κατανέμονται χρονικά.

(8) Η απόφαση για τη χορήγηση ενίσχυσης αναδιάρθρωσης θα πρέπει να λαμβάνεται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Οι επιχειρήσεις που δέχονται να αποποιηθούν τις ποσοστώσεις τους θα πρέπει να υποβάλλουν αίτηση στο οικείο κράτος μέλος, παρέχοντάς του όλες τις σχετικές πληροφορίες για να μπορέσει να λάβει απόφαση σχετικά με την ενίσχυση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν ορισμένες κοινωνικές και περιβαλλοντικές απαιτήσεις προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των συγκεκριμένων περιπτώσεων, εφόσον οι απαιτήσεις αυτές δεν περιορίζουν τη λειτουργία της διαδικασίας αναδιάρθρωσης.

(9) Ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να αποτελεί μέρος της αίτησης για ενίσχυση αναδιάρθρωσης. Το σχέδιο αυτό θα πρέπει

[1] ΕΕ L 248, 16.9.2002, σ. 1.

▼B

να παρέχει στο οικείο κράτος μέλος όλες τις σχετικές τεχνικές, κοινωνικές, περιβαλλοντικές και χρηματοοικονομικές πληροφορίες που του επιτρέπουν να αποφασίζει σχετικά με τη χορήγηση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να ασκούν τον αναγκαίο έλεγχο της υλοποίησης όλων των στοιχείων της αναδιάρθρωσης.

(10) Στις περιοχές που θίγονται από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης, θα ήταν ίσως σκόπιμο να ενθαρρυνθεί η ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων αντί της καλλιέργειας ζαχαρότευτλων και ζαχαροκάλαμων και της παραγωγής ζάχαρης. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να διαθέτουν μέρος των πόρων του ταμείου αναδιάρθρωσης για μέτρα διαφοροποίησης. Τα μέτρα αυτά, τα οποία θεσπίζονται στο πλαίσιο εθνικού προγράμματος αναδιάρθρωσης, μπορούν να λαμβάνουν τη μορφή μέτρων ταυτόσημων με ορισμένα μέτρα που στηρίζονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) [1] ή με μέτρα που συμφωνούν με το κοινοτικό δίκαιο περί κρατικών ενισχύσεων.

(11) Για να επισπευσθεί η διαδικασία αναδιάρθρωσης, η ενίσχυση που διατίθεται για διαφοροποίηση θα πρέπει να αυξάνεται όταν οι αποποιηθείσες ποσοστώσεις υπερβαίνουν ορισμένα επίπεδα.

(12) Τα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσαρμόζουν την κατάστασή τους στην αναδιάρθρωση του κλάδου της ζάχαρης. Η προσαρμογή αυτή θα πρέπει να στηρίζεται μέσω ενίσχυσης από το ταμείο αναδιάρθρωσης, εφόσον το κράτος μέλος εγκρίνει επιχειρηματικό πρόγραμμα που προβλέπει την προσαρμογή. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν δίκαιη κατανομή της διατιθέμενης ενίσχυσης μεταξύ των εργοστασίων ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής που βρίσκονται στην επικράτειά τους.

(13) Ορισμένες ιδιαίτερες καταστάσεις σε μερικά κράτη μέλη θα πρέπει να αντιμετωπίζονται μέσω ενίσχυσης από το ταμείο αναδιάρθρωσης εφόσον αποτελούν μέρος του εθνικού προγράμματος αναδιάρθρωσης.

(14) Δεδομένου ότι θα χρηματοδοτείται επί τριετία, το ταμείο αναδιάρθρωσης δεν διαθέτει εξ αρχής όλα τα απαιτούμενα χρηματοδοτικά μέσα. Συνεπώς, θα πρέπει να θεσπισθούν κανόνες για τον περιορισμό της χορήγησης της ενίσχυσης.

(15) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [2].

(16) Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίζει τα μέτρα που απαιτούνται για την επίλυση συγκεκριμένων πρακτικών προβλημάτων σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης.

(17) Το ταμείο αναδιάρθρωσης θα χρηματοδοτεί μέτρα τα οποία, λόγω της φύσεως του μηχανισμού αναδιάρθρωσης, δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες δαπανών που περιγράφονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005. Συνεπώς, θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός αυτός,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

---

[1] ΕΕ L 277, 21.10.2005, σ. 1.
[2] ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23.

▼B

Άρθρο 1

Προσωρινό ταμείο αναδιάρθρωσης

1. Ιδρύεται το προσωρινό ταμείο για την αναδιάρθρωση του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα (εφεξής καλούμενο «ταμείο αναδιάρθρωσης»).

Το ταμείο αναδιάρθρωσης αποτελεί μέρος του Τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων. Από την 1η Ιανουαρίου 2007, αποτελεί μέρος του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ).

2. Το ταμείο αναδιάρθρωσης χρηματοδοτεί τις δαπάνες που απορρέουν από τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 3, 6, 7, 8 και 9.

3. Το προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης που αναφέρεται στο άρθρο 11 συνιστά έσοδο που προορίζεται για το ταμείο αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.

Το ποσό που ενδεχομένως εναπομένει στο ταμείο αναδιάρθρωσης μετά τη χρηματοδότηση των δαπανών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, διατίθεται στο ΕΓΤΕ.

4. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 299, παράγραφος 2 της Συνθήκης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «ισογλυκόζη»: το προϊόν που λαμβάνεται από τη γλυκόζη ή τα πολυμερή της, περιεκτικότητας κατά βάρος, επί ξηράς ουσίας, τουλάχιστον 10 % σε φρουκτόζη,

2) «σιρόπι ινουλίνης»: το ενδιάμεσο προϊόν το οποίο λαμβάνεται απευθείας με υδρόλυση ινουλίνης ή ολιγοφρουκτοζών και το οποίο περιέχει, επί ξηράς ουσίας, τουλάχιστον 10 % φρουκτόζης σε ελεύθερη μορφή ή σε μορφή σακχαρόζης, και το οποίο εκφράζεται σε ισοδύναμα ζάχαρης ή ισογλυκόζης,

3) «διεπαγγελματική συμφωνία»: μια από τις ακόλουθες συμφωνίες:

   (α) η συμφωνία που συνάπτεται σε κοινοτικό επίπεδο, πριν από τη σύναψη συμβάσεων παράδοσης, μεταξύ, αφενός, ομάδας εθνικών οργανώσεων επιχειρήσεων, και, αφετέρου, ομάδας εθνικών οργανώσεων πωλητών,

   (β) η συμφωνία που συνάπτεται πριν από τη σύναψη συμβάσεων παράδοσης, μεταξύ, αφενός, επιχειρήσεων ή οργάνωσης επιχειρήσεων αναγνωρισμένης από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, και, αφετέρου, μιας ένωσης πωλητών αναγνωρισμένης από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος,

   (γ) εάν δεν υπάρχει συμφωνία όπως αναφέρεται στο στοιχείο (α) ή (β), το δίκαιο περί εταιριών ή το δίκαιο περί συνεταιρισμών, στο βαθμό που διέπουν την παράδοση ζαχαρότευτλων από τους μετόχους ή τα μέλη εταιρίας ή συνεταιρισμού που παράγει ζάχαρη,

   (δ) εάν δεν υπάρχει συμφωνία, όπως αναφέρεται στο στοιχείο α) ή β), οι υφιστάμενες ρυθμίσεις πριν από τη σύναψη συμβάσεως παράδοσης, εφόσον οι πωλητές που αποδέχονται τις ρυθμίσεις προμηθεύουν τουλάχιστον το 60 % της συνολικής ποσότητας τεύτλων που αγοράζει η επιχείρηση για την παρασκευή ζάχαρης σε ένα ή περισσότερα εργοστάσια.

▼B

4) «περίοδος εμπορίας»: η περίοδος που αρχίζει την 1η Οκτωβρίου και λήγει στις 30 Σεπτεμβρίου του επόμενου έτους. Κατ' εξαίρεση, η περίοδος εμπορίας 2006/2007 αρχίζει την 1η Ιουλίου 2006,

5) «εργοστάσιο ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής»: η μονάδα παραγωγής:

— της οποίας η μόνη δραστηριότητα είναι το ραφινάρισμα εισαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκαλάμου,

ή

— η οποία ραφινάρισε, κατά την περίοδο εμπορίας 2004/2005, ποσότητα τουλάχιστον 15 000 τόνων εισαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκαλάμου,

6) «ποσόστωση»: ποσόστωση παραγωγής ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης, η οποία χορηγείται σε μια επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, το άρθρο 8, παράγραφος 1, το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2 και το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης ([1]).

Άρθρο 3

Ενίσχυση αναδιάρθρωσης

1. ►**M1** Κάθε επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης, ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης, στην οποία έχει χορηγηθεί ποσόστωση μέχρι την 1η Ιουλίου 2006 ή μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 2007, στην περίπτωση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, δικαιούται ενίσχυση αναδιάρθρωσης ανά τόνο αποποιηθείσας ποσόστωσης, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά τη διάρκεια μιας από τις περιόδους εμπορίας 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 και 2009/2010: ◄

(α) αποποιείται την ποσόστωση που έχει καθορίσει για ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της και διαλύει πλήρως τις σχετικές εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων,

(β) αποποιείται την ποσόστωση που έχει καθορίσει για ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της, διαλύει εν μέρει τις εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων και δεν χρησιμοποιεί τις εναπομένουσες εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων για την παραγωγή προϊόντων που υπάγονται στην κοινή οργάνωση αγοράς για τη ζάχαρη,

ή

(γ) αποποιείται μέρος της ποσόστωσης που έχει καθορίσει για ένα ή περισσότερα από τα εργοστάσιά της και δεν χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις παραγωγής των σχετικών εργοστασίων για το ραφινάρισμα ακατέργαστης ζάχαρης.

Ο τελευταίος όρος δεν ισχύει για:

— τη μοναδική μεταποιητική μονάδα της Σλοβενίας,

— τη μοναδική μονάδα μεταποίησης τεύτλων της Πορτογαλίας,

που υπάρχουν την 1η Ιανουαρίου 2006.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής κατά την περίοδο εμπορίας 2005/2006 θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά την περίοδο εμπορίας 2006/2007.

2. Η ενίσχυση αναδιάρθρωσης χορηγείται για την περίοδο εμπορίας για την οποία έγινε η αποποίηση των ποσοστώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 και μόνον για την ποσότητα της αποποιηθείσας ποσόστωσης και δεν ανακατανέμεται.

([1]) Βλ. σελ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

Μπορεί να γίνεται αποποίηση της ποσόστωσης μόνον μετά από διαβουλεύσεις οι οποίες διεξάγονται στο πλαίσιο των σχετικών διεπαγγελματικών συμφωνιών.

3. Η πλήρης διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής συνίσταται:

(α) στην οριστική και πλήρη παύση της παραγωγής ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης, από τις σχετικές εγκαταστάσεις παραγωγής,

(β) στο κλείσιμο του ή των εργοστασίων και τη διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής τους, εντός της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο δ),

και

(γ) στην αποκατάσταση καλών περιβαλλοντικών συνθηκών στον χώρο του εργοστασίου και στη διευκόλυνση της ανακατανομής του εργατικού δυναμικού εντός της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο στ). Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να αναλαμβάνουν δεσμεύσεις, οι οποίες να υπερβαίνουν τις εκ του νόμου στοιχειώδεις απαιτήσεις που επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο. Ωστόσο, οι δεσμεύσεις αυτές δεν περιορίζουν τη λειτουργία του ταμείου αναδιάρθρωσης ως μέσου.

4. Η μερική διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής συνίσταται:

(α) στην οριστική και πλήρη παύση της παραγωγής ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης από τις σχετικές εγκαταστάσεις παραγωγής,

(β) στη διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής που δεν θα χρησιμοποιηθούν για τη νέα παραγωγή και που προορίζονται για την παραγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο σημείο (α) εντός της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο ε),

(γ) στην αποκατάσταση καλών περιβαλλοντικών συνθηκών στον χώρο του εργοστασίου και στη διευκόλυνση της ανακατανομής του εργατικού δυναμικού, εντός της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, σημείο στ), στο μέτρο που αυτό καθίσταται αναγκαίο λόγω της παύσης της παραγωγής των προϊόντων που αναφέρονται στο σημείο (α). Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να αναλαμβάνουν δεσμεύσεις, οι οποίες να υπερβαίνουν τις εκ του νόμου στοιχειώδεις απαιτήσεις που επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο. Ωστόσο, οι δεσμεύσεις αυτές δεν περιορίζουν τη λειτουργία του ταμείου αναδιάρθρωσης ως μέσου.

5. Το ποσό της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης ανά τόνο αποποιηθείσας ποσόστωσης ισούται προς:

(α) στην περίπτωση του σημείου (α) της παραγράφου 1:

— 730,00 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2006/2007,

— 730,00 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2007/2008,

— 625,00 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2008/2009,

— 520,00 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2009/2010.

(β) στην περίπτωση του σημείου (β) της παραγράφου 1:

— 547,50 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2006/2007,

— 547,50 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2007/2008,

— 468,75 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2008/2009,

— 390,00 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2009/2010.

(γ) στην περίπτωση του σημείου (γ) της παραγράφου 1:

— 255,50 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2006/2007,

▼B

— 255,50 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2007/2008,

— 218,75 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2008/2009,

— 182,00 EUR, για την περίοδο εμπορίας 2009/2010.

6. Ποσό ίσο προς το 10 % τουλάχιστον της σχετικής ενίσχυσης αναδιάρθρωσης που καθορίζεται στην παράγραφο 5, προορίζεται για:

— τους καλλιεργητές ζαχαροτεύτλων, ζαχαροκαλάμου και κιχωρίου που έχουν παραδώσει τα προϊόντα αυτά κατά την περίοδο που προηγείται της περιόδου εμπορίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 για την παραγωγή ζάχαρης ή σιροπιού ινουλίνης δυνάμει της σχετικής αποποιηθείσας ποσόστωσης,

και

— τους υπερεργολάβους μηχανημάτων, οι οποίοι είναι ιδιώτες ή επιχειρήσεις που έχουν εργασθεί βάσει συμβάσεως με τα γεωργικά τους μηχανήματα για τους καλλιεργητές, για τα προϊόντα και κατά την περίοδο που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση.

Ύστερα από διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερομένους, τα κράτη μέλη καθορίζουν τα εφαρμοστέα ποσοστά καθώς και την περίοδο που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, εφόσον εξασφαλίζεται οικονομικώς ορθή ισορροπία μεταξύ των στοιχείων του σχεδίου αναδιάρθρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3.

Τα κράτη μέλη χορηγούν την ενίσχυση βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων, λαμβάνοντας υπόψη τις απώλειες που προκαλεί η διαδικασία αναδιάρθρωσης.

Το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου αφαιρείται από τα εφαρμοστέο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 5.

Άρθρο 4

Αίτηση για ενίσχυση αναδιάρθρωσης

1. Οι αιτήσεις για ενίσχυση αναδιάρθρωσης υποβάλλονται στο οικείο κράτος μέλος μέχρι τις 31 Ιανουαρίου που προηγείται της περιόδου εμπορίας κατά την οποία πρέπει να γίνει η αποποίηση της ποσόστωσης.

Ωστόσο, οι αιτήσεις για την περίοδο εμπορίας 2006/2007 υποβάλλονται μέχρι τις 31 Ιουλίου 2006.

2. Οι αιτήσεις για την ενίσχυση αναδιάρθρωσης περιλαμβάνουν τα εξής:

(α) σχέδιο αναδιάρθρωσης,

(β) επιβεβαίωση ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης εκπονήθηκε ύστερα από διαβούλευση με τους καλλιεργητές ζαχαροτεύτλων, ζαχαροκαλάμων και κιχωρίου,

(γ) δέσμευση για αποποίηση της σχετικής ποσόστωσης κατά την οικεία περίοδο εμπορίας,

(δ) στην περίπτωση του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημείο (α), δέσμευση για πλήρη διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής εντός της περιόδου που καθορίζει το οικείο κράτος μέλος,

(ε) στην περίπτωση του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημείο (β), δέσμευση για μερική διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής εντός της περιόδου που καθορίζει το οικείο κράτος μέλος και για τη μη χρησιμοποίηση του τόπου παραγωγής και των εναπομενουσών εγκαταστάσεων παραγωγής για την παραγωγή προϊόντων που υπάγονται στην κοινή οργάνωση αγοράς για τη ζάχαρη,

(στ) στις περιπτώσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημεία (α) και (β), δέσμευση για τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 3, παράγρα-

▼B

φος 3, σημείο (γ) και του άρθρου 3, παράγραφος 4, σημείο (γ), αντίστοιχα, εντός της περιόδου που καθορίζει το οικείο κράτος μέλος,

(ζ) στην περίπτωση του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημείο (γ), ανάλογα με την περίπτωση, δέσμευση για τη μη χρησιμοποίηση των εγκαταστάσεων παραγωγής για το ραφινάρισμα ακατέργαστης ζάχαρης.

Η τήρηση των δεσμεύσεων των σημείων (γ) έως (ζ) υπόκειται στην απόφαση χορήγησης της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1.

3. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, σημείο (α) περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

(α) παρουσίαση των σκοπών και των προβλεπόμενων δράσεων, που αποδεικνύουν ορθή οικονομική ισορροπία μεταξύ τους και τη συνέπειά τους προς τους στόχους του ταμείου αναδιάρθρωσης και της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης της συγκεκριμένης περιοχής, όπως έχει εγκριθεί από την Επιτροπή,

(β) την ενίσχυση που θα χορηγηθεί στους καλλιεργητές ζαχαροτεύτλων, ζαχαροκαλάμου και κιχωρίου και, ανάλογα με την περίπτωση, στους υπερεργολάβους μηχανημάτων σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 6,

(γ) πλήρη τεχνική περιγραφή των αφορώμενων εγκαταστάσεων παραγωγής,

(δ) επιχειρηματικό πρόγραμμα στο οποίο εκτίθενται οι λεπτομέρειες, το χρονοδιάγραμμα και το κόστος του κλεισίματος του ή των εργοστασίων και η πλήρης ή μερική διάλυση των εγκαταστάσεων παραγωγής,

(ε) εφόσον ενδείκνυται, τις προγραμματιζόμενες επενδύσεις,

(στ) κοινωνικό πρόγραμμα στο οποίο εκτίθενται οι προβλεπόμενες δράσεις, ιδίως όσον αφορά την επανεκπαίδευση, την ανακατανομή και την πρόωρη συνταξιοδότηση του θιγόμενου εργατικού δυναμικού, και, ανάλογα με την περίπτωση, οι εθνικές ειδικές απαιτήσεις που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, σημείο (γ) ή παράγραφος 4, σημείο (γ),

(ζ) περιβαλλοντικό πρόγραμμα στο οποίο εκτίθενται οι προγραμματιζόμενες δράσεις, ιδίως για την τήρηση υποχρεωτικών περιβαλλοντικών επιταγών, και, ανάλογα με την περίπτωση, οι εθνικές ειδικές απαιτήσεις που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, σημείο (γ) ή παράγραφος 4, σημείο (γ),

(η) οικονομικό πρόγραμμα στο οποίο εκτίθενται όλες οι δαπάνες που σχετίζονται με το σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Άρθρο 5

Απόφαση για την ενίσχυση αναδιάρθρωσης και έλεγχοι

1. Μέχρι το τέλος του Φεβρουαρίου που προηγείται της περιόδου εμπορίας που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, τα κράτη μέλη αποφασίζουν όσον αφορά τη χορήγηση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, η απόφαση για την περίοδο εμπορίας 2006/2007 λαμβάνεται μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2006.

2. Η ενίσχυση αναδιάρθρωσης χορηγείται εάν το κράτος μέλος έχει διαπιστώσει, ύστερα από διεξοδική επαλήθευση, ότι:

— η αίτηση περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2,

— το σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3,

▼B

— τα μέτρα και οι δράσεις που περιγράφονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης είναι σύμφωνα προς τη σχετική κοινοτική και εθνική νομοθεσία,

και

— το ταμείο αναδιάρθρωσης διαθέτει τους απαιτούμενους οικονομικούς πόρους, βάσει των πληροφοριών που λαμβάνονται από την Επιτροπή.

3. Εάν δεν έχουν τηρηθεί ένας ή περισσότεροι από τους όρους των τριών πρώτων περιπτώσεων της παραγράφου 2, η αίτηση για ενίσχυση αναδιάρθρωσης επιστρέφεται στον αιτούντα. Ο αιτών ενημερώνεται όσον αφορά τους όρους οι οποίοι δεν τηρούνται. Στην περίπτωση αυτήν, ο αιτών μπορεί είτε να αποσύρει την αίτησή του είτε να τη συμπληρώσει.

4. Ανεξάρτητα από τις υποχρεώσεις ελέγχου που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, τα κράτη μέλη παρακολουθούν, ελέγχουν και επαληθεύουν την υλοποίηση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, όπως την έχουν εγκρίνει.

Άρθρο 6

Ενίσχυση για διαφοροποίηση

1. Ενίσχυση για μέτρα διαφοροποίησης σε περιοχές που θίγονται από την αναδιάρθρωση του κλάδου της ζάχαρης μπορεί να χορηγείται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος σε σχέση με την ποσόστωση ζάχαρης την οποία αποποιούνται επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε αυτό το κράτος μέλος μια από τις περιόδους εμπορίας 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 και 2009/2010.

2. Το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που διατίθεται σε ένα κράτος μέλος καθορίζεται βάσει των εξής:

— 109,50 EUR ανά τόνο αποποιηθείσας ποσόστωσης ζάχαρης, κατά την περίοδο εμπορίας 2006/2007,

— 109,50 EUR ανά τόνο αποποιηθείσας ποσόστωσης ζάχαρης, κατά την περίοδο εμπορίας 2007/2008,

— 93,80 EUR ανά τόνο αποποιηθείσας ποσόστωσης ζάχαρης, κατά την περίοδο εμπορίας 2008/2009,

— 78,00 EUR ανά τόνο αποποιηθείσας ποσόστωσης ζάχαρης, κατά την περίοδο εμπορίας 2009/2010.

3. Τα κράτη μέλη που αποφασίζουν να χορηγήσουν την ενίσχυση διαφοροποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή τη μεταβατική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 9, εκπονούν εθνικά προγράμματα αναδιάρθρωσης στα οποία εκτίθενται τα μέτρα διαφοροποίησης που λαμβάνονται στις θιγόμενες περιοχές και ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα προγράμματα αυτά.

4. Παρά την παράγραφο 5, για να είναι επιλέξιμα για την ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα μέτρα διαφοροποίησης πρέπει να αντιστοιχούν σε ένα ή περισσότερα από τα μέτρα που μελετώνται στο πλαίσιο του άξονα 1 και του άξονα 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν κριτήρια για τη διάκριση των μέτρων, για τα οποία είναι δυνατόν να χορηγηθεί ενίσχυση για διαφοροποίηση, από τα μέτρα, για τα οποία είναι δυνατόν να παρασχεθεί κοινοτική στήριξη δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν υπερβαίνει τα ανώτατα όρια της συνεισφοράς του ΕΓΤΑΑ που ορίζεται στο άρθρο 70, παράγραφος 3, σημείο (α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

▼B

5. Τα μέτρα διαφοροποίησης τα οποία διαφέρουν από τα μέτρα που μελετώνται στο πλαίσιο του άξονα 1 και του άξονα 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, είναι επιλέξιμα για την ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εφόσον είναι σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 87, παράγραφος 3 της Συνθήκης, και ιδίως, με τις εντάσεις ενίσχυσης και τα κριτήρια επιλεξιμότητας που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στο γεωργικό τομέα.

6. Τα κράτη μέλη δεν χορηγούν εθνική ενίσχυση για τα μέτρα διαφοροποίησης που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Ωστόσο, εάν τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 επιτρέπουν τη χορήγηση ενίσχυσης διαφοροποίησης σε ποσοστό 100 %, το οικείο κράτος μέλος καλύπτει το 20 % τουλάχιστον των επιλέξιμων δαπανών. Στην περίπτωση αυτήν, δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης.

Άρθρο 7

Πρόσθετη ενίσχυση διαφοροποίησης

1. Το συνολικό ποσό ενίσχυσης που διατίθεται σε ένα κράτος μέλος για μια περίοδο εμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, προσαυξάνεται κατά:

— 50 %, όταν η εθνική ποσόστωση ζάχαρης η οποία καθορίζεται στο Παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006, για αυτό το κράτος μέλος, έχει αποτελέσει αντικείμενο αποποίησης κατά 50 % τουλάχιστον αλλά κατά λιγότερο του 75 %,

— επιπλέον 25 %, όταν η εθνική ποσόστωση ζάχαρης, η οποία καθορίζεται στο Παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006, για αυτό το κράτος μέλος, έχει αποτελέσει αντικείμενο αποποίησης κατά 75 % τουλάχιστον αλλά κατά λιγότερο του 100 %,

— επιπλέον 25 %, όταν η εθνική ποσόστωση ζάχαρης, η οποία καθορίζεται στο Παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 για αυτό το κράτος μέλος, έχει αποτελέσει αντικείμενο αποποίησης κατ'ολοκληρίαν.

Κάθε προσαύξηση διατίθεται κατά την περίοδο εμπορίας κατά την οποία η ποσότητα της αποποιηθείσας εθνικής ποσόστωσης ζάχαρης φθάνει, ανάλογα με την περίπτωση, το ποσοστό του 50, 75 ή 100 %.

2. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αποφασίζει εάν η ενίσχυση που αντιστοιχεί στην προσαύξηση που καθορίζεται στην παράγραφο 1, χορηγείται για τα μέτρα διαφοροποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1 ή/και σε καλλιεργητές ζαχαροτεύτλων, ή ζαχαροκαλάμου που εγκαταλείπουν την παραγωγή τους στις περιοχές που θίγονται από την αναδιάρθρωση. Η ενίσχυση σε καλλιεργητές χορηγείται σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια.

Άρθρο 8

Μεταβατική ενίσχυση στα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής

1. Στα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής χορηγείται μεταβατική ενίσχυση έτσι ώστε να μπορέσουν να προσαρμοσθούν στην αναδιάρθρωση του κλάδου ζάχαρης στην Κοινότητα.

2. Για τον σκοπό αυτό, διατίθεται συνολικό ποσό 150 εκατομμυρίων EUR για το σύνολο των τεσσάρων περιόδων εμπορίας 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 και 2009/2010.

Το ποσό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο κατανέμεται ως εξής:

▼B

— 94,3 εκατομμ. EUR, για τα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής του Ηνωμένου Βασιλείου,

— 24,4 εκατομμ. EUR, για τα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής της Πορτογαλίας,

— 5,0 εκατομμ. EUR, για τα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής της Φινλανδίας,

— 24,8 εκατομμ. EUR, για τα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής της Γαλλίας,

— 1,5 εκατομμ. EUR, για τα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής της Σλοβενίας.

3. Η ενίσχυση χορηγείται βάσει επιχειρηματικού προγράμματος που εγκρίνεται από το κράτος μέλος σχετικά με την προσαρμογή της κατάστασης των ενδιαφερόμενων εργοστασίων ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής στην αναδιάρθρωση του κλάδου της ζάχαρης.

Τα κράτη μέλη χορηγούν την ενίσχυση βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων.

Άρθρο 9

Μεταβατική ενίσχυση προς ορισμένα κράτη μέλη

Στη συνάρτηση του εθνικού προγράμματος αναδιάρθρωσης που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 3:

(α) ενίσχυση 9 εκατομμυρίων EUR το πολύ χορηγείται στην Αυστρία για επενδύσεις σε κέντρα συλλογής ζαχαροτεύτλων και άλλες υποδομές υλικοτεχνικής στήριξης που απαιτούνται λόγω της αναδιάρθρωσης,

(β) ενίσχυση 5 εκατομμυρίων EUR το πολύ χορηγείται στη Σουηδία προς άμεσο ή έμμεσο όφελος των καλλιεργητών ζαχαροτεύτλων του Gotland και του Öland που παύουν την παραγωγή ζάχαρης στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας αναδιάρθρωσης.

Άρθρο 10

Δημοσιονομικά όρια

1. Ενίσχυση η οποία αναφέρεται στα άρθρα 3, 6, 7, 8 και 9 και η οποία ζητείται για οποιαδήποτε από τις περιόδους εμπορίας 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 και 2009/2010, χορηγείται μόνον εντός του ορίου των πιστώσεων που διατίθενται για το ταμείο αναδιάρθρωσης.

2. Όταν, βάσει των αιτήσεων οι οποίες υποβάλλονται για μια περίοδο εμπορίας και οι οποίες κρίνονται επιλέξιμες από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το συνολικό ποσό της προς χορήγηση ενίσχυσης υπερβαίνει το όριο της συγκεκριμένης περιόδου εμπορίας, η χορήγηση της ενίσχυσης βασίζεται στη χρονολογική σειρά υποβολής των αιτήσεων ενίσχυσης (αρχή της «εξυπηρέτησης κατά σειρά προτεραιότητας»).

3. Οι ενισχύσεις που αναφέρονται στα άρθρα 6, 7, 8 και 9 είναι ανεξάρτητες από την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3.

4. Η ενίσχυση αναδιάρθρωσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 καταβάλλεται σε δύο δόσεις:

— 40 % τον Ιούνιο της περιόδου εμπορίας που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2,

και

— 60 % τον Φεβρουάριο της επόμενης περιόδου εμπορίας.

▼B

Ωστόσο, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να πραγματοποιήσει δύο πληρωμές για τη δόση που αναφέρεται στη δεύτερη από τις προηγούμενες περιπτώσεις, ως εξής:

— μια πρώτη πληρωμή τον Φεβρουάριο της επόμενης περιόδου εμπορίας,

και

— μια δεύτερη πληρωμή αργότερα, όταν θα έχουν καταβληθεί στο ταμείο αναδιάρθρωσης οι απαιτούμενοι οικονομικοί πόροι.

5. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να αναβάλει την καταβολή των ενισχύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 6, 7, 8 και 9 μέχρις ότου καταβληθούν στο ταμείο αναδιάρθρωσης οι απαιτούμενοι οικονομικοί πόροι.

Άρθρο 11

Προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης

1. Οι επιχειρήσεις στις οποίες έχει χορηγηθεί ποσόστωση καταβάλλουν προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης ανά περίοδο εμπορίας και ανά τόνο ποσόστωσης.

Οι ποσοστώσεις τις οποίες έχει αποποιηθεί μια επιχείρηση κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου εμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεν υπόκεινται στην καταβολή του προσωρινού ποσού αναδιάρθρωσης για τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας και για τις επόμενες περιόδους εμπορίας.

2. Το προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης για τη ζάχαρη και το σιρόπι ινουλίνης ισούται προς:

— 126,40 EUR ανά τόνο ποσόστωσης, για την περίοδο εμπορίας 2006/2007,

— 173,8 EUR ανά τόνο ποσόστωσης, για την περίοδο εμπορίας 2007/2008,

— 113,3 EUR ανά τόνο ποσόστωσης, για την περίοδο εμπορίας 2008/2009.

Το προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης ανά περίοδο εμπορίας για την ισογλυκόζη ισούται προς το 50 % των ποσών που καθορίζονται στο πρώτο εδάφιο.

3. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα έναντι της Κοινότητας για την είσπραξη του προσωρινού ποσού αναδιάρθρωσης στην επικράτειά τους.

Τα κράτη μέλη καταβάλλουν το προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης στο ταμείο αναδιάρθρωσης σε δύο δόσεις, ως εξής:

— 60 %, μέχρι τις 31 Μαρτίου της σχετικής περιόδου εμπορίας,

και

— 40 %, μέχρι τις 30 Νοεμβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας.

4. Εάν το προσωρινό ποσό αναδιάρθρωσης δεν καταβληθεί εμπρόθεσμα, η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων με την Επιτροπή Γεωργικών Ταμείων, αφαιρεί ποσό αντίστοιχο προς το οφειλόμενο ποσό αναδιάρθρωσης από τις μηνιαίες προκαταβολές έναντι του καταλογισμού δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από το αντίστοιχο κράτος μέλος, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος 1 και στο άρθρο 15, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005. Πριν να λάβει την απόφασή της, η Επιτροπή παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους εντός δύο εβδομάδων. Οι διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2040/2000 ([1]) του Συμβουλίου δεν εφαρμόζονται.

([1]) ΕΕ L 244, 29.9.2000, σ. 27.

▼B

5. Το σύνολο των προσωρινών ποσών αναδιάρθρωσης που πρέπει να καταβληθούν σύμφωνα με την παράγραφο 3, επιμερίζεται από το κράτος μέλος στις επιχειρήσεις της επικράτειάς του ανάλογα με την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί κατά την αντίστοιχη περίοδο εμπορίας.

Οι επιχειρήσεις καταβάλλουν τα προσωρινά ποσά αναδιάρθρωσης σε δύο δόσεις, ως εξής:

— 60 %, μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου της σχετικής περιόδου εμπορίας,

και

— 40 %, μέχρι τις 31 Οκτωβρίου της επόμενης περιόδου εμπορίας.

Άρθρο 12

Λεπτομερείς κανόνες

Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις του άρθρου 3, καθώς και τα μέτρα που απαιτούνται για την επίλυση μεταβατικών δυσκολιών, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999, ή, από την 1η Ιανουαρίου 2007 και μετά, του άρθρου 41, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005.

Άρθρο 13

Ειδικά μέτρα

Τα μέτρα που είναι τόσο αναγκαία όσο και δικαιολογημένα σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, προκειμένου να επιλυθούν συγκεκριμένα πρακτικά προβλήματα, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999, ή, από την 1η Ιανουαρίου 2007 και μετά, του άρθρου 41, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005.

Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να παρεκκλίνουν από ορισμένα μέρη του παρόντος κανονισμού, αλλά μόνο στον βαθμό και για το χρονικό διάστημα που θεωρούνται απολύτως αναγκαία.

Άρθρο 14

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 τροποποιείται ως εξής:

(1) Στο άρθρο 3, παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«ε) ενίσχυση αναδιάρθρωσης, ενίσχυση διαφοροποίησης, πρόσθετη ενίσχυση για διαφοροποίηση και μεταβατική ενίσχυση που προβλέπονται στα άρθρα 3, 6, 7, 8 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα (*).

_____

(*) ΕΕ L 58, 28.2.2006, σ. 42.»

(2) Το άρθρο 34 τροποποιείται ως εξής:

(α) Στην παράγραφο 1, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«γ) τα προσωρινά ποσά αναδιάρθρωσης που εισπράττονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 320/2006.»

(β) Στην παράγραφο 2, οι λέξεις «Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχεία α) και β)» αντικαθίστανται από τις

▼B

λέξεις «Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχεία α), β) και γ)».

(γ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«(3) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα διατιθέμενα έσοδα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη μέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2006. Ωστόσο, τα άρθρα 12 και 13 εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.